

Hrvati u Rumunjskoj - putopisno povijesne crtice s narodnim obicajima

joi, 21 martie 2013

{xtypo_quote} Knjižica prof. Petra Vlasi a,
franjevca hrvatskog podrijetla, "Hrvati u Rumunjskoj" –
putopisno povijesne crtice s narodnim običajima, napisana je 1928.
godine i izdana iste godine u Beogradu.
{/xtypo_quote}

Relativno je slabo poznata me u
karaševskim itateljima, a danas ju je skoro nemogu e prona i jer
postoji samo u nekoliko primjeraka.

Ona je nastala kao rezultat autorovih
misija dana provedenih me u Hrvatima u Rumunjskoj od 15.studenog,
pa sve do 20.prosinca 1927.godine i pobudila je veliko zanimanje
tadašne hrvatske javnosti za sudbinu hrvatske dijaspore u
Rumunjskoj. Zanimljivo je da je u navedenom vremenskom razmaku Petar
Vlasi stigao obilaziti sva mesta u Rumunjskoj gdje žive Hrvati,
dobro ih upoznati i razgovarati s njima ne samo u crkvama i školama,
ve i u njihovim kuama i društvima. Iako je stigao u Rumunjsku s
nekom sumnjom i neizvješnoš u o prodrijetlu i jeziku kojega govore
Hrvati u Rumunjskoj, o kojima je imao tek malo informacija, srce mu
se smirilo kad je pri prvom susretu s ovdašnjim Hrvatima ustanovio
da „svugdje smo našli istokrvne Hrvate, koji su nas a i mi njih
sasvim dobro razumjeli, jer govore istim jezikom kao i mi“;

Knjižica Petra Vlasi a strukturirana
je u tri poglavlja: 1.Me u Hrvatima u Rumunjskoj, 2.Narodni običaji,
3.Koleda, odnosno pjesme koje se pjevaju obilaze i od doma do doma
uo i Boži a.

U prvom poglavlju autor dijeli
hrvatsku zajednicu iz Rumunjske u tri grupe, svaka od njih sa svojim
specifičnostima, jezičnim osobinama i posebnim načinom života.
Me utim, sve su te jezične osobnosti sasvim neznačajne, neznačajnije
negoli npr. oto ana na otoku Krku od onih na otoku Bra ili
Korculi. Jezik svih tih skupina Hrvata u Rumunjskoj, tvrdi autor,
pravi je hrvatski jezik, pa nije bilo ni riječi o tome on nije
razumio.

Prva skupina Hrvata u Rumunjskoj
nalazi se u Rekašu, u tamiškoj županiji, na istočnoj strani
Temišvara i brojila je u to doba 722 stanovnika hrvatskog porijekla,
uz Maare, Nijemce, Rumunje (danasa ih ima otprilike 250). Hrvati iz
Rekaša nazivaju se joši Šokcima i vjeruju se da su porijeklom
Dalmatinci odakle su došli u Rekaša; bježeći pred Turcima. Izvjesno
je da su Hrvati u Rekašu bili već u 17. stoljeću, jer se u Matici
Mrtvih rekaške župe 1660. godine spominje da je tu umro u 90.-oj
godini Juraj Vinkov, a to je ime jedne od najstarijih hrvatskih
obitelji u Rekašu.

Hrvati u Rekašu bavili su se
poljodeljstvom, vinogradarstvom, ali su istovremeno bili i strastveni
ribolovci, što donekle pokazuje i njihovo dalmatinsko porijeklo. S
druge strane, izrazito su pobožan i miran narod, radišan i štedljiv
i prilično imao autoru je snažno impresioniralo „Šoka ko
pjeva ko društvo“ osnovano 1888.god. pod predsjedništvom Ivana

Jankulova koje je otpjevalo nekoliko hrvatskih pjesama i boži nih koleda. Već u to doba gotovo svim šokcima je bila poznata „Danica“ ali i druge hrvatske knjige koje su dobivali preko Matice Hrvatske ili književnog društva „Sveti Jeronim“.

Drugu skupinu Hrvata iz Rumunske sa injavaju Ke anci koji žive na isto noj strani Temišvara, na samoj granici sa Srbijom, u Hrvatskoj Ke i ili Checia Croata (službeni rumunjski naziv) za razliku od rumunjske Ke e ili Checia Romana od kojih ih dijeli samo jedna cesta. U hrvatskoj Ke i živjeli su isključivo Hrvati, negdje oko 300. Za njih se pouzdano zna da su došli iz Turopolja, negdje oko 1800. godine i da govore zagrebačkom kajkavštinom: zakaj, kaj si rekao, bum išla itd. Ke anci su u to doba imali „Gazda ko društvo“, gdje su se redovno sastajali na čitanje novina, na dogovore, na zabave ali i tamburaški zbor koji je izvodio hrvatske komade na tamburicama i bio zadužen za ugodno i veselo raspoloženje. Već inom su pleme kog roda, fini, otmjeni ljudi, „pravi gospari“ kako bi rekli u Dubrovniku s kojima ih autor u neku ruku i uspore uje. „Što je nekada bio renesansni Dubrovnik me u hrvatskim gradovima to je danas Hrvatska Ke a me u hrvatskim mjestima u Rumunjskoj, a ljudi su najinteligentniji, najbogatiji i, slobodno se može reći, najbolji Hrvati u Rumunjskoj”; zaključio je Petar Vlasi za vrijeme svoga šestodnevног boravka me u Ke anima.

Me utim, takva idili na slicu ne postoji više u Ke i, jer je u naše vrijeme broj stanovnika hrvatskog porijekla opao na otprilike 40 stanovnika i, osim nekoliko staraca, u Ke i danas više nitko ne koristi hrvatski jezik.

Nastavak
u slijedećem broju.

Ivan
Dobra